

Doniyor kitobi — To‘qqizinchi raqam

Birinchi farishtaning xabari

Jeff Pippenger

2023-12-04

Doniyor kitobining birinchi bobi Vahiy kitobining o‘n to‘rtinchi bobidagi birinchi farishtaning xabarini ifodalaydi. Yohayiqim ramziy ma’noda birinchi farishtaning xabarining “oxirzamon”dagi kelishini emas, balki uning quvvatlantirilishini ko‘rsatadi. Barcha payg‘ambarlar tergov hukmining “oxirgi kunlari”ni ko‘rsatmoqdalar, shuning uchun bu bob 2001-yil 11-sentabrni, ya’ni bir yuz qirq to‘rt minglikning sinov jarayoni boshlangan vaqtni ifodalaydi. Malaki kitobining uchinchi bobida bu jarayon, ahd xabarchisi to‘satdan O‘z ma’badiga kelishi uchun yo‘l tayyorlovchi bir xabarchi paydo bo‘ladigan paytdagi poklanish jarayoni sifatida tasvirlangan. Yo‘lni tayyorlovchi xabarchi, ya’ni sahroda nido qiluvchi “ovoz” ham sinov bo‘lib, u poklanish jarayonining bir qismidir. Malaki kitobining uchinchi bobida bir yuz qirq to‘rt minglik Levi o‘g‘illari sifatida ifodalangan. Levi o‘g‘illari oltin buzoq isyonida — u hayvonning surati timsoli bo‘lgan — xabarchi Muso tarafida turganlarni ifodalaydi.

Hayvon suratining sinovidan o‘tish — poklanish jarayonini tashkil etuvchi uch sinovdan ikkinchisiga oid yana bir Muqaddas Kitobiy tasvirdir. Levi o‘g‘illari muhrlanishlaridan oldin o‘sha sinovdan o‘tishlari lozim.

Hizqiyo kitobining sakkizinchi va to‘qqizinchi boblaridagi muhrlash, 2001-yil 11-sentabrda boshlangan poklanish jarayonining yana bir tasviridir. Sakkizinchi bobda oxir-oqibat quyoshga sajda qiladigan Quddusdagilar, Laodikyalik Adventizmning to‘rt avlodini ifodalaydi. To‘qqizinchi bobda esa muhrni olganlar Quddus ichida sodir bo‘layotgan jirkanchliklar uchun fig‘on chekib, nola qilmoqdalar. Quddus — Xudoning jamoatidir.

Uch farishtaning xabarlari, shuningdek, poklanish jarayonining bir tasviridir. Bu uch xabar uch bosqichli sinov jarayonini ifodalaydi va Levi o‘g‘illari ikkinchi sinovda ishtirok etishlari uchun avvalo birinchi sinovdan o‘tishlari talab etiladi. Uchinchi sinov esa boshqa turdagi sinovdir, chunki u Levi o‘g‘illari dastlabki ikki sinovdan muvaffaqiyatli o‘tgan-o‘tmaganini aniqlaydigan sinovni ifodalaydi. Bu bashoratli lakmus sinovidir. Birinchi sinov oziq-ovqatga oid sinovdir (ruhoniylar ma’noda), chunki u Levi o‘g‘illari ahd xabarchisiga yo‘l tayyorlaydigan xabarchi bo‘lgan Ilyos orqali Muqaddas Ruh tomonidan berilgan xabarni qabul qilish-qilmasliklariga qarab, topshiriladi yoki yiqitiladi.

Vahiy kitobining birinchi oyati o‘sha xabarning jiddiyligini ta’kidlaydi. U ataylab shuni ko‘rsatadiki, Yuhanno sifatida ifodalangan insoniy xabarchi jamoatlarga yuborgan xabar unga Jabroil tomonidan berilgan, Jabroil esa uni Masihdan olgan, Masih esa o‘z navbatida uni Otadan olgan. Ilyosning xabari ilohiylik hokimiyatiga egadir, va Yuhanning, yoki Ilyosning, yoxud “sahroda faryod qiluvchi ovoz”ning xabarini rad etish Iso Masihning Vahiyini rad etishdir.

Ikkinchi sinov — ko‘rish orqali sinovdir, chunki Levining o‘g‘illari yer yuzini o‘z ulug‘vorligi bilan yoritish uchun tushgan farishtaning qo‘lida bo‘lgan Ilyos xabarini yeb bo‘lganlaridan so‘ng, ular zamonning alomatlarini to‘g‘ri ajrata bilishlariga imkon beradigan Muqaddas Kitobiy metodologiyani qabul qilgan bo‘ladilar. O‘sha metodologiya Levining o‘g‘illariga zamonning o‘sha alomatlarini yirtqichning surati sinovining bajo bo‘lishi tariqasida Qo‘shma Shtatlarda cherkov va davlat birlashib kelayotganini ko‘rsatib berayotganini anglash imkonini beradi. Bundan ham muhimi, zamonning o‘sha alomatlarini, muqaddas islohot chiziqlari kontekstiga joylashtirilganda, Alfa va Omeganning mohiyatidir; boshlanish oxirni tasvirlab beradi. Muqaddas islohot chiziqlari Xudoning xalqi Xudoning muhriga tayyorlanish ishida o‘z qudratlaridan kelgan barcha narsani qilib, hamkorlik qilishlari lozimligini ko‘rsatadi.

Shunday ekan, ey azizlarim, sizlar har doim itoat etganingizdek, nafaqat mening huzurimda, balki endi yo‘qligimda undan ham ko‘proq qo‘rquv va titroq bilan o‘z najotingizni ro‘yobga chiqaringlar. Chunki sizlarda ham xohlashni, ham Uning ezgu irodasiga muvofiq amalga oshirishni hosil qiluvchi Xudodir. Hamma narsani nolishlar va tortishuvlarsiz qilinglar; toki sizlar aybsiz va beg‘ubor, egrilik va buzqlik ichidagi nasl orasida malomatsiz Xudoning farzandlari bo‘lib, ular orasida dunyoda yoritqichlar kabi porlab turinglar. Filippiliklarga 2:12–15.

Doniyor, Hananiya, Mishoel va Ozariyo — son jihatidan to‘rtta — 2001-yil 11-sentabrni Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobi farishtasining tushib kelishining aniqlanishi deb tan oladigan va uning qo‘lida bo‘lgan yashirin mannani olib, uni yeyishni tanlaydigan butun dunyo bo‘ylab Yettinchi kun adventistlarini ifodalaydi. Yeyilishi lozim bo‘lgan yashirin manna, havoriy Pavlus hozirgina keltirganidek, O‘z xalqi ichida Uning irodasi va ezgu xohishi bajo bo‘lishi uchun amal qiladigan Xudoni (yashirin mannani) ifodalaydi. Pavlus Filadelfiyaliklarga yuborilgan xabarchini ifodalaydi, va uning xabarini rad etish o‘lim edi. Doniyor, Hananiya, Mishoel va Ozariyo yashirin mannani yeyishni tanlaydiganlarni ifodalaydi.

Yahudo farzandlari orasida Doniyor, Hananiyo, Mishoel va Ozariyo bor edi. Xojalar boshlig‘i ularga nomlar berdi: Doniyorga Beltashassar, Hananiyoga Shadrax, Mishoelga Meshax va Ozariyoga Abednego deb nom qo‘ydi. Ammo Doniyor o‘z ko‘nglida podshohning taomidan ham, u ichadigan sharobdan ham o‘zini bulg‘amaslikka qat‘iy ahd qildi; shu bois u xojalar boshlig‘idan o‘zini bulg‘amasligi uchun ijozat so‘radi. Doniyor 1:6–8.

Doniyor 2001-yil 11-sentabrda osmondan olib tushilgan xabarni yemoqni istashiga, shuningdek Bobilning taomi va ichimligi sifatida ifodalangan xabarni rad etishga qat‘iy qaror qiladi. Ashpenaz Yahudo asirlari orasidan qaysilari shoh huzuriga keltirilishi kerakligini tanlagan edi.

Shoh o‘z xojalarining boshlig‘i Ashpenazga Isroil o‘g‘illaridan, shoh naslidan va amirlardan ba‘zilarini keltirishni buyurdi; ya‘ni nuqsonsiz, xushbichim, har qanday hikmatda mohir, bilimda farosatli, ilmni anglaydigan va shoh saroyida xizmat qilishga qodir bo‘lgan yigitlarni, shuningdek ularga Xaldeylarning ilmi va tilini o‘rgatish mumkin bo‘lganlarini. Doniyor 1:4, 5.

Agar biz Vahiy kitobining birinchi bobi, birinchi oyatida ko‘rsatilgan buyruqlar zanjiriga amal qilsak, Navuxadnazar Ashpenazga Ishayo Hizqiyoga e‘lon qilgan bashoratni bajo keltirgan

bolalarni tanlab olishni buyurgan edi. Ashpenaz bu xabarni oldi va keyin uni hadimlar boshlig'i Melzarga yetkazdi. Navuxadnazar samoviy Otani ifodalaydi; Ashpenaz Masihni, Melzar esa Jabroilni ifodalaydi. Ashpenaz qaysi bolalarni tanlab olish kerakligini bilardi va Daniyorni podshoh huzuriga olib kelishidan oldin, u to'g'ri ovqatlanish qarorini qabul qilishini ham bilardi.

Endi Xudo Daniyorni saroy amaldorlari boshlig'ining nazarida iltifot va mehr-muhabbatga sazovor qildi. Saroy amaldorlari boshlig'i Doniyorga dedi: "Men xo'jayinim — shohdan qo'rqaman, chunki u sizlarning taomingiz va ichimligingizni belgilab qo'ygan. Nega u sizlarning yuzlaringizni o'z tengqurlaringiz bo'lgan yigitlarnikidan ko'ra xunukroq ko'rsin? Shunda sizlar boshimni shoh oldida xavf ostiga qo'ygan bo'lursizlar". Doniyor 1:9, 10.

Bu yerda Melzar uch farishtaning xabarlarining birinchi qadamini aniqlab beradi. Birinchi qadam — Melzarning Navuxadnazar oldidagi qo'rquvi bilan tasvirlanganidek, Xudodan qo'rqishdir. Ibroniylar alifbosining birinchi, o'n uchinchi va oxirgi harfini birlashtirish orqali hosil qilingan "haqiqat" degan ibroniycha so'z ushbu maqolalarda ilgari uch farishtaning uch bosqichli sinov jarayonini ifodalashi ko'rsatib berilgan edi. Shunday qilib, bir necha guvohlar asosida, birinchi farishtaning xabari uch farishtaning xabarlari bilan ifodalangan uch sinovning uchalasini ham o'z ichiga olishi aniqlangan edi. Birinchi farishtaning xabari abadiy xushxabar sifatida belgilangan bo'lib, bu uni Odam Ato davridan to Masihning Ikkinchi Kelishigacha bo'lgan ayni o'sha xushxabar deb ta'riflaydi.

Va men osmonning o'rtasida uchib borayotgan yana bir farishtani ko'rdim; uning qo'lida yer yuzida yashovchilarga, har bir xalq, qabila, til va elatga va'z qilish uchun abadiy xushxabar bor edi. U baland ovoz bilan shunday der edi: Xudodan qo'rqinglar va Unga ulug'vorlik beringlar; chunki Uning hukm soati keldi; osmonni, yerni, dengizni va suv buloqlarini yaratganga sajda qilinglar. Vahiy 14:6, 7.

Birinchi farishtaning xabarining birinchi qadami — Xudodan qo'rqishdir. Ikkinchi qadam — Unga ulug'vorlik berish, uchinchi qadam esa Uning hukm soati kelishidir. Boshqa ikki farishtaning xabarlariga nisbatan, birinchi farishtaning xabari: "Xudodan qo'rqing", — degan xabardir. So'ngra ikkinchi farishtaning xabari Bobilning qulaganini e'lon qiladi, va xoh birinchi farishtaning Millerchilar harakatida bo'lsin, xoh uchinchi farishtaning harakatida bo'lsin, Bobildan chiqish haqidagi chaqiriq Muqaddas Ruhning quyilishining namoyon bo'lishi amalga oshadigan joydir. O'sha davrda, u Yarim tun faryodi, baland nido yoki keyingi yomg'ir sifatida tasvirlanishidan qat'i nazar, xabarni e'lon qilayotganlar Xudoga ulug'vorlik beradilar. Ikkinchi farishtaning xabari — Xudoga ulug'vorlik beriladigan joydir, va o'sha davr Millerchilar tarixida tergov hukmi boshlangan, yoki Yakshanba qonuni inqirozida sodir bo'ladigan Bobil fohishasining hukm qilinishi ro'y beradigan bir vaqt nuqtasiga olib boradi.

Melzarning qo'rquvi birinchi farishtaning xabarini ifodalaydi va u o'n kunlik parhez sinovini boshlab beradi; o'n soni ham sinovni anglatadi. Melzarning shohdan qo'rqishini ifodalashi, Danielning shohdan ko'ra Xudodan ko'proq qo'rqib, Bobilning taomi bilan o'zini harom qilmaslikka yuragida qat'iy niyat qilgani bilan bir xil edi. Daniel va uch sodiq yigitning sinalish davri uch yil bo'lgan edi; shu tariqa u uch farishtaning xabarlaridagi uch bosqichni ifodalaydi.

Shoh ularga podshoh taomidan va uning ichadigan sharobidan har kuni beriladigan ulushni tayin qildi; ularni uch yil davomida shunday boqsinlar, shundan keyin esa ular podshoh huzurida turadigan bo'lsinlar. Daniel 1:5.

Doniyor kitobining birinchi bobi birinchi farishtaning xabariga quvvat berilishini ifodalaydi va o'sha yerda Millerchilar tarixida kichik kitobni yeyish bilan ifodalangan oziq-ovqat sinovining boshlanishi qayd etiladi. Doniyor va uch nafar sodiq yigit uchun sinov davri o'sha uch yilning dastlabki o'n kunida amalga oshdi. O'n soni sinov jarayonining timsolidir; bu qadimgi Isroilda Yohua va Xolibning xabari bilan ifodalangan o'ninchi sinovni rad etganlarida ko'rsatilgan. Bu, shuningdek, Smirna jamoatining quvg'in davrida ham ifodalangan.

Senga azob beradigan narsalarning hech biridan qo'rqma: mana, sinovdan o'tishingiz uchun iblis ba'zilaringizni zindonga tashlaydi; va o'n kun musibat tortasizlar: o'limgacha sodiq bo'lg'in, shunda Men senga hayot tojini beraman. Vahiy 2:10.

Smirna jamoatiga berilgan nasihat shuki, ular sinov jarayonidan qo'rqmasinlar; zero agar ular Xudodan qo'rqsalr, U ularning taqvodor qo'rquvini hayot toji bilan mukofotlar edi. O'sha taqvodor qo'rquv Doniyorning samoviy mannani yeyishga bo'lgan istagida ifodalangan.

Shunda Doniyor, bosh oqsoch tomonidan Doniyor, Hananiyo, Mishail va Ozariyo ustiga tayinlangan Melzarga dedi: "Iltimos qilaman, xizmatkorlaringni o'n kun sinab ko'rgin; bizga yeyish uchun dukkakli taomlar, ichish uchun esa suv berilsin. Shundan keyin yuzlarimiz sening oldingda, shuningdek podshoh taomidan yeyayotgan yigitlarning yuzlari ham ko'rib chiqilsin; so'ng ko'rganingga qarab xizmatkorlaring bilan muomala qilgin." Shunday qilib, u bu ishda ularga rozi bo'ldi va ularni o'n kun sinab ko'rdi. Doniyor 1:10–14.

Birinchi sinov, Melsar va Doniyorning Bobil taomlari hamda ichimliklari bilan o'zini bulg'amaslikka yuragida qat'iy ahd qilganida namoyon bo'lganidek, Xudodan qo'rqish edi. Birinchi farishtaning xabarining ikkinchi unsuri esa Xudoga ulug'vorlik berishdir; bu parhezning ta'sirlarining ko'rinadigan namoyon bo'lishini ifodalaydi. O'n kunning oxirida, Doniyor va uch nafar sodiq yigit o'zlarining jismoniy qiyofasi orqali Xudoga ulug'vorlik berdilar.

O'n kunning oxirida ularning chehralari podshoh taomidan yegan barcha bolalarnikidan ko'ra ko'rkamroq va badanlari to'laroq bo'lib ko'rindi. Shunday qilib, Melzar ularga berilishi kerak bo'lgan taom ulushini va ichishlari lozim bo'lgan sharobni olib qo'yib, ularga dukkakli ozuqa berdi. Bu to'rt bola haqida esa, Xudo ularga har qanday ilm va donolikda bilim hamda mahorat ato etdi; Doniyor esa barcha vahiylar va tushlarni anglash qobiliyatiga ega edi. Doniyor 1:15–17.

To'rt bola ovqatlanish bo'yicha birinchi sinovdan o'tdi; aynan shu joyda Odam Ato va Momo Havo yiqilgan edilar va bu Masih O'zining suvga cho'mishidan darhol keyin duch kelgan birinchi sinovni ifodaladi. Masihning suvga cho'mishi Uning payg'ambarlik qatoridagi birinchi xabarning quvvatlantirilishi edi. U "sahrodagi nido" tomonidan e'lon qilingan xabarni quvvatlantirdi va tasdiqladi. So'ng, Doniyor va uch sodiq kishida bo'lgani kabi, Masih ham qirq kun davomida ovqatlanish masalasida sinaldi, xuddi Doniyor o'n kun sinalganidek. Doniyor va Masih 2001-yil 11-sentabrda tushib kelgan farishtaning qo'lidagi yashirin mannaga doir sinovni

timsollayotgan edilar. Masih uchun ham, Doniyor uchun ham undan keyin yana ikkita sinov kelishi kerak edi. Ikkinchi sinov — Doniyor va uch sodiq kishi o‘z chehralari orqali Xudoni ulug‘lagan joy edi. Masih uchun ovqatlanish sinovidan keyin kelgan sinov ham ulug‘vorlikni ifodalardi.

Va iblis Unga dedi: “Agar Sen Xudoning O‘g‘li bo‘lsang, bu toshga buyur, u nonga aylansin.” Iso unga javoban dedi: “Yozilganki, inson faqat non bilan emas, balki Xudoning har bir kalomi bilan yashaydi.” So‘ng iblis Uni baland bir toqqa olib chiqib, bir lahza ichida dunyoning barcha shohliklarini Unga ko‘rsatdi. Va iblis Unga dedi: “Bu hokimiyatning hammasini va ularning ulug‘vorligini Senga beraman; chunki bu menga topshirilgandir, va men uni kimga istasam, o‘shanga beraman. Shunday ekan, agar Sen menga sajda qilsang, bularning hammasi Seniki bo‘ladi.” Iso esa unga javoban dedi: “Yo‘qol, ey Shayton! Chunki yozilganki, Egang Xudoga sajda qil va faqat Ungagina xizmat et.” Matto 4:3–8.

Masih oziq-ovqat sinovidan o‘tgach, Shayton unga dunyodagi barcha shohliklarning “ulug‘vorligi”ni taklif qildi, ammo Masih buning o‘rniga barcha shohlarning Shohini ulug‘lashni tanladi. Odam Ato va Momo Havo birinchi sinovdan yiqildilar va darhol o‘z chehralarini anjir barglari bilan berkitishga urindilar, chunki ular endi avval kiyib yurgan nur libosi bilan ifodalangan Xudoning ulug‘vorligini namoyon etmay qo‘ygan edilar. Doniyor va uch hamrohi oziq-ovqat sinovidan o‘tganlarida esa, ularga “har turli ilm va hikmatda bilim va mahorat berildi; Doniyorda esa barcha vahiyilar va tushlarni anglash qobiliyati bor edi.”

Ular Melzar tomonidan o‘tkazilgan ko‘rish sinovi bo‘lgan ikkinchi sinovdan o‘tdilar. Millerchilar tarixida ikkinchi farishtaning xabari, Uilyam Miller orqali ifodalangan sahroda nido qiluvchi “ovoz”ning xabarini qabul qilganlar bilan uni rad etganlar o‘rtasidagi farqni belgilab berdi. Payg‘ambarlik ma‘nosida, shundan so‘ng Millerchilar harakati protestantizmning ko‘rinadigan va yagona haqiqiy shoxiga aylandi, xabarni va harakatni rad etganlar esa Rimning qizlariga aylandilar. Ular kichik kitob o‘rniga Bobilning taomini yeyishni va sharobini ichishni tanladilar. Uch yilning oxirida Doniyor va sodiq kishilar Navuxadnazar tomonidan hukm qilinish uchun uning huzuriga keltirildilar.

Shoh aytgan muddat tugab, ularni huzuriga keltirish vaqti kelgach, bichilganlar boshlig‘i ularni Navuxadnazar huzuriga olib kirdi. Shoh ular bilan suhbatlashdi; ularning barchasi orasida Doniyor, Xanoniyo, Mishoel va Ozariyoga teng keladigani topilmadi. Shuning uchun ular shoh huzurida xizmat qilish uchun qoldilar. Shoh ulardan so‘ragan hikmat va farosatga oid har bir masalada, u ularni o‘zining butun saltanatidagi barcha sehrgarlar va munajjimlardan o‘n karra afzal deb topdi. Doniyor esa shoh Kurushning birinchi yiliga qadar qoldi. Doniyor 1:18–21.

Doniyor va uning uch sodiq hamrohi “o‘n” kunlik sinovdan o‘tdilar, so‘ngra yakuniy imtihon/sinovdan o‘tganlarida, boshqalarning barchasidan “o‘n” barobar dono ekanliklari aniqlandi.

Doniyor kitobining birinchi bobi — Doniyor va Vahiy kitoblaridan iborat bo‘lgan kitobdagi birinchi farishta xabariga oid ilk ishoradir. U Vahiyning o‘n to‘rtinchi bobidagi birinchi farishta bilan aynan bir xil xususiyatlarga egadir. U Vahiyning birinchi oyatida dastlab tilga olingan haqiqatni tasdiqlaydi, chunki Navuxadnazar Ashpenazga xabar berdi, u esa o‘z navbatida bu

xabarni Melzarga yetkazdi, so'ngra Melzar Doniyor bilan munosabatda bo'ldi. Ota Masihga xabar berdi, U esa o'z navbatida bu xabarni Jabroilga berdi, so'ngra Jabroil Yuhanno bilan munosabatda bo'ldi.

Yetkazilayotgan xabar, ya'ni hozir muhridan ochilayotgan xabar, Otaning O'z jamoatiga bo'lgan aloqa jarayonini ko'rsatib beradi. Ota O'z jamoati uchun avvalo belgilashni tanlagan narsa — uch farishtaning uch bosqichli sinov jarayonidir. Xudoning bashoratli Kalomi bu jarayonni bir necha bashorat yo'llari, shuningdek Milleritlar tarixi orqali nihoyatda ehtiyotkorlik bilan batafsil bayon etgan. Bu haqiqatlar 2001-yil 11-sentabrda u pastga tushganida farishtaning qo'lida bo'lgan yashirin mannanning ajralmas unsuridir.

Agar siz birinchi sinovdan o'tmagan bo'lsangiz, ishtirok etishingiz, demak, ikkinchi sinovdan o'tishingiz mumkin emas. Bu haqiqat Masih va Milleritlar tarixida ravshan tarzda namoyon etilgan. Doniyorning ikkinchi bobi — bu ikkinchi sinovdir; Sister White aytganidek, aynan shu sinov orqali “abadiy taqdirimiz hal qilinadi.” U yana shunday deydi: bu biz “muhrlanishimizdan oldin” o'tishimiz lozim bo'lgan sinovdir. O'sha sinov endi deyarli yakuniga yetgan.

Doniyor kitobining ikkinchi bobi hayvonning surati sinovi haqidadir, va bobning ulkan bir surat haqida bo'lishi juda munosibdir; shuningdek, aynan Doniyor oziq-ovqat sinovidan o'tib, “o'n karra” ortiqroq “fahm” va “donolik” bilan barakalangani uchungina u o'sha sinovni anglay oldi. Ellen White yozuvlaridagi sinov haqidagi ogohlantirishda bo'lgani kabi, Doniyor kitobining ikkinchi bobidagi surat sinovi ham hayot yoki o'lim oqibatlarini ifodalovchi bir sinovdir.

Shu sababli podshoh g'azabga keldi va nihoyatda qahrlandi, hamda Bobilning barcha donishmandlarini yo'q qilishni buyurdi. Va donishmandlar o'ldirilishi kerakligi haqida farmon chiqdi; ular Doniorni va uning hamrohlarini ham o'ldirish uchun izladilar. Doniyor 2:12, 13.

Doniyor kitobining birinchi bobida ko'rib chiqishimiz lozim bo'lgan yana bir necha bashoratli masalalar bor, va biz keyingi maqolada o'sha masalalarni davom ettiramiz.

“Men badaniga oid qaror topgan imonni beqaror qilmoqchi bo'lganlarga hech qanday yon bosmaydigan, yaxshi qo'riqlangan va sobit turgan bir jamoani ko'rdim. Xudo ularga mamnuniyat bilan boqdi. Menga uch qadam — birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlarini ko'rsatildi. Menga hamroh bo'lgan farishta dedi: ‘Bu xabarlarining bir toshini qo'zg'atadigan yoki bir mixini qimirlatadigan odamning holiga voy. Bu xabarlarining haqiqiy tushunchasi nihoyatda muhimdir. Jonlarning taqdiri ularning qanday qabul qilinishiga bog'liqdir.’ Men yana shu xabarlar orqali olib tushirildim va Xudoning xalqi o'z tajribasini naqadar qimmat bahoga sotib olganini ko'rdim. U ko'p azob-uqubat va shiddatli kurash orqali qo'lga kiritilgan edi. Xudo ularni qadamba-qadam yetaklab, oxir-oqibat ularni mustahkam, qo'zg'almas bir poydevor ustiga qo'ydi. Men ayrim kishilarning platformaga yaqinlashib, poydevorni tekshirayotganini ko'rdim. Ba'zilar quvonch bilan darhol uning ustiga chiqdi. Boshqalari esa poydevordan ayb qidira boshladi. Ular unga tuzatishlar kiritilishini istashardi, shunda platforma yanada mukammalroq bo'lar va xalq ham ancha baxtliroq bo'lar edi. Ba'zilar uni tekshirish uchun platformadan tushib, uning noto'g'ri qo'yilganini e'lon qildi. Ammo men deyarli hammaning platforma ustida sobit turganini va undan tushganlarni

shikoyatlarini to'xtatishga da'vat etayotganini ko'rdim; chunki Xudo Usta Binokor edi, ular esa Unga qarshi kurashayotgan edilar. Ular o'zlarini mana shu mustahkam platformagacha yetaklab kelgan Xudoning ajoyib ishini hikoya qildilar va birlashgan holda ko'zlarini osmonga ko'tarib, baland ovoz bilan Xudoni ulug'ladilar. Bu platformadan shikoyat qilib tushib ketganlarning ayrimlariga ta'sir qildi, va ular kamtarin nigoh bilan yana uning ustiga chiqdilar.

“Menga Masihning birinchi kelishi haqidagi e'lon yana ko'rsatildi. Yuhanno Ilyosning ruhi va qudratida Iso uchun yo'lni tayyorlashga yuborilgan edi. Yuhannoning guvohligini rad etganlar Isoning ta'limotlaridan manfaat ko'rmadilar. Uning kelishini oldindan bildirgan xabarga qarshilik ko'rsatish ularni shunday holatga qo'ydi, U Masih ekaniga doir eng kuchli dalillarni ham ular osonlik bilan qabul qila olmas edilar. Shayton Yuhannoning xabarini rad etganlarni bundan ham olg'a boshladi: ular Masihni ham rad etib, xochga mixladilar. Buni qilish bilan ular o'zlarini shunday holatga qo'yдилarki, Hosil bayrami kuni beriladigan barakani qabul qila olmadilar; holbuki, o'sha baraka ularga samoviy muqaddasxonaga kiradigan yo'lni o'rgatgan bo'lur edi. Ma'bad pardasining [yirtilishi] yahudiylarning qurbonliklari va marosimlari endi boshqa qabul qilinmasligini ko'rsatdi. Ulug' Qurbonlik taqdim etilgan va qabul qilingan edi, Hosil bayrami kuni tushgan Muqaddas Ruh esa shogirdlarning fikrlarini yerdagi muqaddasxonadan samoviy muqaddasxonaga qaratdi; Iso O'z qoni bilan o'sha yerga kirgan edi, toki O'zining kafforating ne'matlarini shogirdlari ustiga yog'dirsin. Ammo yahudiylar to'la zulmat ichida qoldilar. Ular najot rejasiga oid ega bo'lishlari mumkin bo'lgan barcha nurni yo'qotdilar va hanuz foydasiz qurbonliklari hamda nazrlariga ishonib qoldilar. Samoviy muqaddasxona yerdagisining o'rnini egallagan edi, biroq ular bu o'zgarishdan bexabar edilar. Shuning uchun ular muqaddas joydagi Masihning vositachiligidan manfaat ko'ra olmadilar.

“Ko'plar yahudiylarning Masihni rad etib, xochga mixlashdagi yo'liga dahshat bilan qaraydilar; va Uning sharmandali tahqirlanishi tarixini o'qir ekanlar, o'zlarini Uni sevamiz, Butrus qilganidek Uni inkor etmagan bo'lardik, yahudiylar qilganidek Uni xochga mixlamagan bo'lardik, deb o'ylaydilar. Ammo barcha insonlarning qalbini o'qiydigan Xudo, ularning Iso haqida his qilamiz deb da'vo etgan sevgisini sinovdan o'tkazdi. Butun osmon birinchi farishtaning xabari qanday qabul qilinishini nihoyatda chuqur qiziqish bilan kuzatdi. Lekin Isoni sevishini da'vo qilgan, xoch voqeasini o'qiganda ko'z yosh to'kkan ko'plar, Uning kelishi haqidagi xushxabarni masxara qildilar. Xabarni quvonch bilan qabul qilish o'rniga, uni aldanish deb e'lon qildilar. Ular Uning zohir bo'lishini sevganlardan nafratlandilar va ularni jamoatlardan haydab chiqardilar. Birinchi xabarni rad etganlar ikkinchisidan foyda ko'ra olmadilar; shuningdek, ular tungi faryoddan ham foyda ko'rmadilar; holbuki, o'sha faryod ularni imon orqali Iso bilan birga osmondagi muqaddas maskanning Eng Muqaddas joyiga kirishga tayyorlashi kerak edi. Va avvalgi ikki xabarni rad etishlari orqali ular o'z tafakkurlarini shu qadar qorong'ilashtirdilarki, Eng Muqaddas joyga yo'lni ko'rsatuvchi uchinchi farishtaning xabarida hech qanday nur ko'ra olmaydilar. Men ko'rdimki, yahudiylar Isoni xochga mixlaganlari kabi, nomigagina jamoatlar ham bu xabarlarini xochga mixlaganlar; shuning uchun ular Eng Muqaddas joyga olib boradigan yo'l haqida hech qanday bilimga ega emaslar va u yerdagi Isoning shafaotidan foyda ko'ra olmaydilar. Befoyda qurbonliklarini keltirgan yahudiylar singari, ular ham o'zlarining befoyda ibodatlarini Iso tark etgan bo'limga yo'naltiradilar; va bu aldanishdan mamnun bo'lgan Shayton diniy tusga kirib, o'zini masihiy

deb e'tirof etganlarning ongini o'ziga og'diradi, ularni o'z tuzog'iga mahkam tushirish uchun o'z qudrati, alomatlari va yolg'on mo'jizalari bilan faoliyat yuritadi." Ilk Yozuvlar, 258–261.